

فی ذمته الله الى الصلوة الاخرى ذمه بکماله و بعد صحت در
ثانی صحیح ابن حبان و کتاب عمل الیوم و اللیله ابن سنی مروی است از
امام باقر علیه السلام که رسول خدا فرمود است هر که بخواند آیه الکرسی
هر نماز که فرض است منع نمیکند و باز نمیدارند آن خواننده را از آن دعوت
در همین زمان که در آن او و جوان این عالم فرقی است و مرد را بدو
روضه من ریاض الجنه است یاد آید در جوف طاری که متعمق الجنه است
و تحقق تعقا ذلک کفایت است که باقی مانده است از شرط دخول جنات است
لین کویا که موت مال است و قیامت که لا یست از حضور من اولاد ما ذکر
آن خواننده در جنات و قبل مال است غایت آن خواننده را از دخول جنات است
چیزی زیرا که موت مال است آن خواننده نیست از آن دخول ملک و جلاله دخول
لین کویا کلام ما نیده لا عیب فیهم غیر آن سینه هم همین قلوب من قران القاب
قلوب جمع فل یفتم فایق رضه زنی سخ و کتاب صحیح کتبه بجمع کتبه و در
زدن دین این کتبه است شمشیر را بر یکدیگر که غایت است نتایج است بجمع
با نفعی از کویا جمع عجب باشد هر آینه همین است و این عیب است ملک
نتایت بدو است که لا عیب فیهم اصلا قبل مانع نیست آن خواننده را از
دخول جنات کویا که غیر در کاف و العین ذبا بعد از رفتن بسور الکرسی صحیح
که سوری کفایت مانع آن خواننده از آن دخول است که هر کس آن صحیح خواند
شود یا صدای تعالی مغفرت خواهد کرد یا بدو است که حدیث فی قرآنی
الکرسی در کویا صله مکتوبه تم منید من دخول الجنه الا الموت حی و کتبه از
محمد ثانی روایت کرده اند و لهذا احتیاط حدیث برای جواز که این حدیث خواند

۱۱۲۱

در موضوعات ذکر کرده طعن کرده اند و گفته اند که این ذمه الله یعنی در کمال
مردی است از حضرت حسن ابن علی علیه السلام مروی است از قرآنی الکرسی الخ
باین لفظ که کان ذمه الله الیه در سنده حسن ای باشد آن خواننده در آن
و حفظ خدا تا نماز آینه دیگر یعنی هرگز و جل حافظ او است و صحیحی یکبار بخند
امیر المؤمنین عیاش و جابر بن عبد الله و عبد الله بن عمر و انس بن مالک و غیره
این شعبه رضه هم هم جز او حق قرآنی الکرسی را الی اخره باین لفظ نقل
در صحیح کتبه آورده اند و اختلاف طلاق و تعدد صحیح این حدیث را است برین
که این حدیث را احیاست صحیح موضوع حدیث و حافظ منذر کفایت است در
النسای و الطبرانی با سنده صحیحی زیاد در الطبرانی بعضی کتبه و نقل هو الله
احد و سنده ذمه هذه الزیاده جدید بقیم و فصلت خواننده آیه الکرسی هم
منافرض هم غیر آن سب است و لیس فی المعنی ذمین ذم
معوذتین کبر و روشد است و در سنده بجمع و این
و است بجمع در سنده ترمذی و ابوداؤد و ابن سنی و ابن حبان و مستدرک
حاکم و کتاب عمل الیوم و اللیله ابن سنی مروی است از عقبه بن عامر و جابر
که گفته است عقیده امره رسول الله صلی الله علیه و سلم ان اقرار العوذات لفظ
سنن و ترمذی ان اقرار العوذات صحیح است و در سنده ابوداؤد و ابن سنی و ابن حبان
و اللعیقه ابن سنی ان اقرار العوذات صحیح است و لهذا در حدیث صحیح العوذات
مروی است و فوق آن هر سه مرتبه پس مراد بجمع اقل حدیث است ای معوذتین که
سوره قل اعوذ برب الفلق و سوره قل اعوذ برب الناس یا مراد معوذتین کتبه
اخذ ص و سوره کافرون است باعتبار تعلیم که درین هر دو سوره بر است از

سنه

م

۱۱۲۱